

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Avreae Vallis, Archidiacono Pictavensi, & magistro G. Decano
Asianen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

re prorsus abjecto non tanquam in monasterio, sed velut in prostibulo impudicè cum duabus mulieribus conversantur; de quorum conversatione religioni detractio evenit, & in populo grave scandalum generatur; & cum monasterium ipsum de redditibus & possessionibus archiepiscopalis mensæ fundatum sit & ditatum, debitam tibi obedientiam dicti monachi denegant exhibere; quin potius etiam adversus Rom. Ecclesiam calcaneum erigentes, interdictos & excommunicatos passim recipiunt ad divina, defunctis in excommunicatione sepulturam etiam impendentes. propter quod in partibus illis & contemptibiles habentur sententiæ Prælatorum, & justitia penitus non servatur. Cum autem in dicto monasterio & jus habeas patronatus, & lege tibi sit diocesana subiectum, (udne ipsius commodis & profectibus debes propensius imminere) fraternitati tuæ, quam syncerius amplexamur, auctoritate presentium indulgemus ut præfatum monasterium ad observantiam regularem & statum religionis antiquæ, vel, si poteris, meliorem, remoto appellationis obstaculo, valeas reformare. Abbates quoque tibi subiectos ad debitam obedientiam Arelaten. Ecclesiæ nunc & in posterum exhibendam compellendi tibi nihilominus concedimus facultatem. Decernimus ergo &c. Datum Laterani IV. Idus Decembris.

*ABBATI AVREÆ VALLIS,
Archidiacono Pictavensi, & magistro
G. Decano Arianen.*

*Epist. 477.
Ut precarios
Pontificis in
beneficiorum
suorum possessione defendat,
nisi statum de
certo Canonico-
rum numero
repugnet.*

Cum simus omnibus ex injuncto nobis officio debitores, iis specialiter & præsertim providere tenemur qui vel à sede apostolica ordinem susceperunt, vel apud eam in obsequio nostro & fratrum nostrorum laudabiliter permanentes, nostram plenius meruerunt gratiam & favorem. Vnde cum pro ignotis etiam Ecclesia Romana consueverit à personis ecclesiasticis in suis precibus tam celeriter quam efficaciter exaudiri, non possumus non mirari si non audiamur pro illis quibus ad obrinendum quod petitur scientia suffragatur & mores, & qui nobis sunt & fratribus nostris accepti, & his quibus scribimus non ignoti. Sanè cum pro dilectis filiis W. Rosio Subdiacono nostro, Clerico dile-

cti filij nostri Cent. S. Lucie Diaconi Cardinalis, qui videlicet subdiaconus ex eo quòd felicis recordationis C. Papæ prædecessoris nostri tempore in camera nostra diutiùs laudabiliter deservivit, & magistro Const. Natal. qui, quoniam bonæ memoriæ I. Malabrançæ tunc sancti Theodori Diacono Cardinali diutiùs obsequium suæ devotionis impendit, nostram & fratrum nostrorum gratiam necimmeritò meruerunt, idem prædecessor noster venerabili fratri nostro Episcopo & Capitulo Xanctonen, primò ac secundo scripsisset ut eos in Canonicos suos reciperent, & stallum in choro & locum in Capitulo assignarent; quia Capitulum ipsum preces & mandata ipsius semel & iterum implere contempsit, bonæ memoriæ Ad. Episcopus, tunc Archidiaconus Pictavenfis, & dilecti filij Decanus & Cantor sanctæ Radegundis Pictavenfis, quibus executio mandati apostolici fuerat diligenter contradictione & appellatione postposita delegata, post frequentem commonitionem, cum nihil proficerent monitis apud ipsos, procuratorem eorum de canonica Ecclesiæ Xanctonen. curaverunt auctoritate apostolica investire, dictis Episcopo & Capitulo eadem auctoritate mandantes ut eos permitterent canonicam ipsam pacificè possidere. Ceterum quia Canonici ejusdem Ecclesiæ se contra hoc contumaces exhibebant in omnibus & rebelles, iidem executores (sicut ex eorum literis accepimus manifestè) in eos excommunicationis & in Xanctonen. Ecclesiam interdicti sententiam protulerunt. quam dicti Canonici nullatenus observantes, præsumpserunt divina nihilominus celebrare. Licet idem Episcopus Xanctonenfis, sicut ex literis suis nobis innuit, apostolicis nolens contraire mandatis, super receptione ipsorum promptam habeat voluntatem. Iidem etiam Canonici ad sedem apostolicam nunciis destinantes, suggesto quòd in Xanctonen. Ecclesia quadragenarius erat Canonico- rum numerus institutus, & per sedem apost. confirmatus, (de quo nulla penitus habita mentione dictus Subdiaconus noster & magister Const. super receptione sua literas obtinuerant ab apost. sede impetratas à nobis prædictarum sententiarum processu nequaquam expresso) causam ipsam Abbati Sylvæ majoris

& Decano Burdegalen. committi, sic videlicet ut si constaret literas non habita mentione de constitutione & confirmatione prædictis pro eisdem Subdiacono nostro & magistro Const. ab eodem prædecessore nostro manasse, quicquid factum invenirent occasione literarum illarum post appellationem ad nos legitimè interpositam vel statutum denuntiarent penitus non tenere, injungentes ipsis districtius ne occasione literarum illarum Xanctonen. Ecclesiam indebitè de cetero molestant. Cùmque literæ hujusmodi ad prædictos judices pervenissent, dictus Subdiaconus noster ad ipsorum citationem in eorum præsentia constitutus proposuit quòd cùm excommunicati essent, illis respondere minimè tenebatur, & quòd voluntatem nostram volebat super hoc præsentialiter experi, & ne ulterius in negotio ipso procederent, sedem apostolicam appellavit. Quia verò labori eorum compati volumus & debemus, ad devotionem & servitium ipsorum nec immeritò paternum respectù habentes, discretionem vestram per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus nisi infra quadraginta dies à comminatione nostra auctoritate præsentium viva voce vel literis sibi facta, vobis per testes omni exceptione majores constiterit præfatum quadragenarium Canonicorum numerum fuisse in præfata Ecclesia institutum, vel si non habent plenum, ut duo desint de quadragenario constituto, vel post factam institutionem habuerint quandoque majorem, cùm ipsi factam institutionem non observaverint, ipsos in corporalem possessionem canonice ipsius appellatione postposita auctoritate freti apostolica inducentes, stallum in choro & locum in Capitulo secundum Ecclesie consuetudinem assignetis, & Canonicos memoratos ad receptionem ipsorum per excommunicationis in personas & interdicti sententias in Ecclesia Xanctonen. sublato cujuslibet contradictionis & appellacionis obstaculo cogatis; revocantes in irritum quicquid post susceptionem mandati ejusdem prædecessoris nostri in elusionem ipsius & eorundem Subdiaconi & magistri præjudicium in canonicis vel præbendis inveneritis attentatum. Taliter autem mandatum apostolicum impleatis ut obedientiam vestram commendare non im-

meritò debeamus & vestro & Ecclesiarum vestrarum profectui sollicitius imminere, ac Cardinalis prædictus, quem inter fratres nostros speciali diligimus in Domino caritate, & idem Subdiaconus & magister propter hoc libentiùs intendant vestris commodis & honori. scituri quòd sicut gratum habebimus, si mandatum apostolicum fueritis efficaciter executi, sic ferre non poterimus non molestè si (quod non credimus) in hoc negligentes fueritis vel remissi. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, ut testimonium perhibeant veritati, per distinctionem ecclesiasticam appellatione remota cogatis. Nullis literis obstantibus, si quæ apparuerint harum tenore tacito à sede apostolica impetratæ. Quòd si omnes &c. duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Laterani XIV. Kal. Januarij.

DECANO ET CAPITULO
Eboracen.

SI eorum petitionibus apostolicum gratanter impertimur assensù, quos gratiosos inter alios Clericos orbis & literarum scientia & morum reddit honestas, officij nostri, sicut credimus, debitam prosequimur actionem, & Deo in hoc & hominibus complacemus. Sanè licèt dilectum filium magistrum * P. de Corbolio, de cujus literatura & scientia in longinquis & remotis partibus prædicatur, suæ tantùm probitatis & honestatis intuitu habere debeamus in visceribus caritatis, cùm tamen ad memoriam reducimus nostram nos aliquando sub ipsius magisterio extitisse, & ab eo divinarum audisse paginam scripturarum, (quod utique non pudet nos dicere, immo reputare volumus gloriosum) ad dilectionem ipsius efficimur promptiores, & ejus libentiùs augmento intendimus & honori. Cùm igitur venerabilis frater noster Eboracen. Archiepiscopus præbendam Eboracen. Ecclesie cum archidiaconatu eidem magistro contulerit, sicut nobis per suas literas, ut proponitur, intimavit, nec vos unquam deceat talem ac tantum Clericum à societate vestra repellere, sed vocare, cùm de literatis & discretis personis Ecclesie multa provenire consueverint incrementa, devotionem vestram rogamus, monemus, ac per apostolica scripta

Epist. 478.
Vt M. Petro de Corbolio præbenda & archidiaconatus possessio tradatur.

* Fuit postea Archiepiscopus Senonensis.